

da. üfsford fattsuti kül sedda linna jälle
wäggisi arrawõtta. Nemmad kaisid kül
ka priskiste peäle. Kinral Essen olli nen-
de üllemsaatja. Agga ei se lāinud neil
sedda puhko mitte korda, waid nemmad
pidid ilma asjata taggasi minnema, sest
Turkid hoidsid sedda ello polest.

Sedda ennam õnne olli teisel sõa-wäel
Tatari-Maal. Ta wõttis omma teed
Krimmi-Male. Se on üfs hea suur Ma-
merre äres, kus head tuggewad linnad
sees on, ja kuhho meie jo ammo ollime
noudnud. Keif sedda Maad keige linna-
dega wõttis meie wāggi ärra, heitis sedda
hopis meie Keiseri-Prava wallitsusse alla,
woitis ja aias keif Turkid seakt ärra, wõt-
tis hulga wangiks, ja teised põggenesid
laewadega selle merre otsa, kus Konstan-
tinopoli lin on. Se olli meil üfs
hea saak, ja maksis meie sõa-wäe jal-
la

la waewa ja sõddimist kül rohkesti
ärra.

Agga Wallaki-maal olli õige kirri lug-
gu. Meie nou ja lotus olli õiete lõppe kor-
ral, kui Jummal ühhe hobiga tait abbi
satis. Üfs suur hull, kolm kümmeend tuh-
hat meest, need keigeparremad sõa-meh-
hed, ollid Sursowo linnast lābbi tulnud
meid trotsima. Kinralit Essen lākkitati
nende wastowle tuhhande meestega. Ta
plus hakkas, mollemilt poolt sõdditi kan-
geste, agga Jummal andis wāgga head
woimust meie kätte nende hoopliatte üle.
Meid rõhhuti kōggone mahha, ja hakka-
sid tuhhat nālia jooksema linnast lābbi
et nemmad laewade jure pidid sama, neil
olli ni iuert ructo nago olleks neil tulli
tagga olnud. Kinral Essen lākkitas siis
agga ühhe riggimenti sinna, Sursowo
linna ärrawõtma. Ja waat teiste peäle
olli